

[Funck Jensen.]

For det tredje: Vi ønsker den nuværende sammenblanding af pengepolitik og beskæftigelsespolitik afviklet, idet vi mener, at det er en bankteknisk opgave at stabilisere pengeværdien, og at det i det lange løb vil tjene både opsparingen, investeringen og beskæftigelsen bedst, at folk tør stole på, at statsmagten ikke vilkårligt forringer pengeværdien.

For det fjerde: Vi ønsker at påbegynde en afvikling af statens og kommunernes virksomhedsområde med dertil svarende successive skattenedsættelser. For finansåret 1950—51 henviser vi til retsforbundets brev af 30. september 1949 til de i finansudvalget repræsenterede partier, hvori vi i 15 punkter foreslog områder for besparelser, som vil kunne komme op på mindst 250—300 mill. kr. for det kommende finansår uden at forringe den sociale lovgivning med en eneste krone, idet besparelserne anvendes til skattelættelser for små indtægter, børnerige familier og det jævne daglige forbrug.

For det femte: Vi ønsker naturligvis at gå videre med besparelser på alle områder, der ikke forringer den sociale standard, men det er jo nytteløst at komme med flere forslag, så længe partierne endnu ikke har besindet sig på en realitetsdrøftelse af dem, vi allerede har stillet.

Det er vor faste overbevisning, at den her skitserede politik vil føre til stigende almen rigdom, retfærdig fordelt i modsætning til den ulige og uretfærdige fordeling, der kendetegner det monopolistiske samfund, som regeringen hidtil ikke alene har holdt sin hånd over, men fremmet.

Det er vor overbevisning, at den almene rigdomsforøgelse tillige med en befolkningstilvækst tildels vil nedfælde sig i stigende jordværdi og dermed efterhånden stigende grundskyldsindtægter for stat og kommuner, samtidig med at en større og retfærdigere fordelt indkomst for den enkelte vil sætte ham i stand til at leve livet i højere grad på eget personligt ansvar, således at en tiltagende nedskæring i de offentlige udgifter, af de offentlige opgaver, kan finde sted. Med andre ord: de offentlige grundskyldsindtægter og de offentlige udgifter vil efter vor mening, når blot udviklingen startes ad det rette spor, bevæge sig imod at afbalancere hinanden. Vi vil ad dette spor nærme os målet: retsstaten, d. v. s. staten uden skatter på arbejde, forbrug og opsparing og staten uden understøttelser, staten, hvori den enkelte kan blive virkelig fri, virkelig selvhjulpent.

Med dette mål for øje vil man forstå, at

vi ikke kan medvirke til regeringens skattepolitik eller regeringens økonomiske politik i det hele taget. Regeringens politik opretholder eller øger — det viser kendsgerningerne — en altfor høj skatteudskrivning, der forringer friheden, selvstændigheden og ansvarsfølelsen hos den enkelte og forøger statens magt. Regeringens politik er prisfordyrende for den jævne befolkning, idet den fremmer monopoldannelser og modvirker den frie konkurrence, den forhaler liberaliseringen af den mellemfolkelige handel og modarbejder derved en afgørende faktor til opnåelse af international forståelse og udenrigspolitisk afspænding. Regeringens politik er værdiforringende for den danske krone, fordi den opretholder en for Danmark ugunstig handelsaftale med England, og fordi den hindrer, at dansk erhvervsliv hurtigt kan opnå at tilpasse sit omkostningsniveau til udlandets. Regeringens politik virker herved også forringende overfor sparelyst og opsparing, ikke alene fordi dens politik betyder inflation, altså forringelse af kronens købeevne, men også fordi den gør investeringen usikker for alle, der ikke er beskyttet af et monopol eller kan opnå statens garanti eller finansiering. Kort sagt, regeringens politik er skadelig for det danske samfund, og den er skadelig for samarbejdet udover landets grænser. Den eneste formildende omstændighed er, at regeringen utvivlsomt fører sin politik i den bedste mening, at regeringen simpelthen ikke selv fatter, hvor landsskadelig den er. Men det kan ikke forpligte os andre til at følge den eller undlade at kritisere den, tværtimod.

Vi erkender fra retsforbundets side, at der vil være vanskeligheder ved afvikling af regeringens forfejlede politik, der jo ikke alene er denne regerings politik, men den politik, der har været ført i Danmark i den sidste menneskealder. Men jo før det erkendes, at den nuværende politik ikke lader sig fortsætte, jo før vi ser vanskelighederne i øjnene og tager dem op til løsning på den rette måde, desto hurtigere og heldigere kan vi forvente at komme igennem den forestående krise, og hvad der er meget vigtigt, i desto højere grad kan vi medvirke til international forståelse og afspænding.

Retsforbundet vil, hvad der fremgår af, hvad jeg har sagt her, ikke kunne medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse, fordi lovforslaget ikke kan betragtes som et led i den linie, retsforbundets politik følger.

Himmelstrup: Jeg har bedt om ordet under den økonomisk-finansielle del af de-